

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 03.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1758** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на "Б. Т. К." О.- Г. срещу Решение № 74/22.02.2011 година на Д. на А."М.", с което последният на основание чл.53,ал.3, връзка с чл.53,ал.1,т.3 от ЗАДС отнел издадения Лиценз № 394.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на издаденото решение. Твърди се, че същото не съдържа един от задължителните реквизити на индивидуален административен акт, като същото не е подписано нито от Директора на А. М., нито от Заместник- директора- Б Б ,като наред с това е в разпоредбата на чл.53 от ЗАДС изобщо не е предвидено такова делегиране на правомощия от страна на Директора на А."М.". Сочи се още ,че решението е и незаконосъобразно, защото дружеството не е извършило никакви нарушения на приложимото законодателство. Иска се при условията на алтернативност или отмяна на решението или обявяване на нищожността му и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващото дружество-, Б. Т. К." О. редовно и своевременно призовано, се представлява от адвокат В., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на сторените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- Д. на А. ,, М."-Г.,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Е и Ф ,редовно упълномощени, който оспорват жалбата като неоснователна и недоказана и заявяват претенция за присъждане на юрисконсултсок възнаграждение.

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 26.01.2009 година, Д. на А."М." издал Лиценз за управление на данъчен склад № 394 на „Б. Т. К." О. Г. с адрес на данъчния склад Г. Кблост В, с посочено описание на дейностите, които ще се осъществяват в данъчния склад-ферментация, купражиране, ректификация, дестилация, съхранение на тихи вина, получени от други лицензирани складодържатели за производство на винен дестилат, производство и складиране на винен, плодов и зърнен дестилат, етилов алкохол от земеделски произход, бутилиране, поставяне на бандероли, движение на етилов алкохол от земеделски произход под режим отложено плащане на акциз, с посочен вид на акцизните стоки- тихи вина, етилов алкохол, зърнен дестилат винен дестилат, гроздова ракия, сливова ракия, кайсиева ракия и водка.

На 05.08.2009 година между оспорващото дружество в качеството на складодържател и „В"ОЕ- Г.Серес е сключен Договор за складиране на акцизни стоки, по силата на който, складодържателят поел задължение да предостави на вложителя площ от 100 квадратни метра в данъчен склад в добро състояние и годно за ползване за извършване срещу заплащане на услугата облепване с бандероли, вложителят поел задължение да заплаща определените в приложението цени за услугите, които складодържателят предоставял. С договора били уговорени и останалите права и задължения на страните, в това число и срокът на договора- една година, считано от датата на подписването, както и клауза, превръщаща срочния договор в договор за неопределено време.

На 09.04.2010 година оспорващото дружество, с Писмо, изх. № 045 уведомило А."М." и изпратило декларация за идентификация на наличните средства за измерване и контрол, технологична схема-3 броя, Актуален план на дестилация Кула, Планове на помещенията, декларация-опис на използваните съдове, Фактура и протоколи за амбалажни съдове, Свидетелство и протокол за калибриране, Заявление, фактура от изпитване на разходомер, Сертификати на разходомера, които е използван оферти и фактури за закупуване на разходомера, удостоверение за одобрен тип разходомер и снимки 8 броя.

На 05.06.2010 година между оспорващото дружество и „Л" О.- Г. е сключен договор за складиране на акцизни стоки, по силата на който, оспорващото дружество в качеството на складодържател, поело задължение да предостави на вложителя площ от 100 кв. метра в данъчен склад в добро състояние и годно за ползване и извършване срещу заплащане на услугата облепване с бандероли, да разтоварва, приема, съхранява и експедира стоките в данъчния склад, а вложителят поел задължение да заплаща на складодържателя определените в договора цени на услугите, които са били оказвани в уговорения срок, документирани чрез фактури. С договора били уговорени и останалите права и задължения на страните, в това число и срокът на договора- една година, считано от датата на подписване, след изтичане на срока, ако вложителят продължи да ползва складовата площ със знанието и съгласието на складодържателя, срокът на договора се продължава автоматично за неопределено време.

На 26.07.2010 година, е съставен Протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности, свързани с акцизни стоки от ТМУ- Л № 401/4207, в който са обективирани резултатите от извършената проверка- наличие на стоки без бандерол или облепени с неистински или подправени бандероли, или с изтекъл срок на валидност, взети проби по Наредба №3/18.04.2006 година на Министерство на финансите, протоколът е подписан както от присъстващите, така и от представителя на оспорващото дружество с отбелязване, че няма възражения.

На 20.05.2010 година е съставен Протокол № 18/16 от митнически служители за извършена проверка на „Б. Т. К." О., при която се установило, че дружеството няма автоматизирана система за отчетност в данъчния склад, а материалната отчетност се води на хартиен носител, лабораторията, определена като контролна точка в ДС в момента на проверката не функционира и не издава анализни сертификати, отчитащи алкохолното съдържание измерено при 20 градуса по Ц, дружеството няма поточна линия за бутилиране и не може да отчита броя пълни опаковки и няма автоматизирана система за отчетност на лицата и информационната система на А."М."

Протоколът за извършена проверка е подписан от пълномощник на управителя на проверявания субект на 20.05.2010 година.

На 18.10.2010 година, митнически служители извършили повторна проверка във връзка с изпълнението на разпоредбите на ЗАДС и Наредба №3/19.02.2010 година на Министъра на Финансите относно контрол върху средствата за измерване и контрола на акцизни стоки, свързани с „Б. Т. К.“, при която се установило, че към момента на извършване на проверката оспорващото дружество в лицензирания склад имало монтирани 2 броя разходомери с посочен тип, които са след дестилационната система и ректификационната колона, няма изградена система, чрез която средствата за измерване да предават данни по електронен път към автоматизираната система за отчетност на лицето и към информационната система на А.„М.“, по отношение на определената точка за контрол съгласно изискванията на чл.17, ал.3 от Наредбата-лабораторията не функционира, няма налични измервателни уреди, отчитащи показател алкохолно съдържание, измерено при температура 20 градуса по Ц, няма изградена автоматизирана система за отчетност, в която да се въвеждат данните на вяска произведена партида етилов алкохол, по отношение на определената точка за контрол, съгласно изискванията на чл.20 от Наредбата- дружеството няма поточна линия, с монтирани средства за измервания и контрол/ броячи/, които да предават данни по електронен път към автоматизираната система за отчетност на ДС и към Информационната система на А.„М.“, не са представени копие от оферта за разработване и внедряване на „Система за контрол на измервателните уреди от фирма „ТЕА“ с проформа фактура за авансово плащане по офертата.

Протоколът е подписан от управителя на оспорващото дружество без възражения/ видно от отбелязването върху приложения на лист 37 от делото Протокол за извършена повторна проверка.

На 26.10.2010 година, Началник Митница Л с Писмо рег. Индекс № 4400/754 изпратил на Директора на А. М. екземпляр от протоколите за извършени проверки по Наредба № 3/19.02.2010 година, както и всички допълнително представени документи от лицензираните складодържатели във връзка с изпълнение на специфичните изисквания от Наредбата, на подробно изброени складодържатели, един измежду които и, „Б. Т. К.“О. Г.. Към Писмото е приложено и Становище на Началник Митница Л, в което са посочени резултатите от извършените две проверки и изрично е отбелязано, че упълномощеното лице на лицензирания складодържател не се е ангажирало с определени срокове за предприемане на конкретни действия относно привеждане на данъчния склад в съответствие с изискванията на ЗАДС и Наредба № 3/19.02.2010 година на Министъра на Финансите.

На 07.01.2011 година, е съставен Протокол №18/161, в който са обективирани резултатите от извършената проверка за съответствие с изискванията на чл.103 ЗАДС и с цел установяване на извършените окончателни дейности по привеждане в съответствие с разпоредбите на Наредба №3/19.02.2010 година на Министъра на финансите, относно контрола върху средствата за измерване на акцизни стоки, осъществяван от митническите органи, свързани с „Б. Т. К.“ О., като при извършената фактическа проверка на място в обекта на одобрените точки за контрол, определени при първоначалната проверка във връзка с изпълнение на изискванията на Наредба №3/2010 година, е констатирано, че по отношение на определената точка за контрол съгласно изискванията на чл.17, ал.1 и алинея 2 от Наредба № 3/2010 година- няма изградена система, чрез която монтираният разходомер, който е след дестилационната система на изхода на събирателните съоръжения, не се предават данни по електронен път към автоматизираната система за отчетност на лицето и към информационната система на А. „М.“, по отношение на определената точка за контрол, съгласно изискванията на чл.17, ал.3 от Наредбата- лабораторията не функционира и няма налични измервателни уреди, отчитащи показател алкохолно съдържание, измерено при температура 20 градуса по Ц, по отношение на определената точка за контрол, съгласно изискванията на чл.20 от Наредбата, дружеството няма бутилираща линия, с монтирани средства за измерване и контрол / броячи/, които да предават данни по електронен път към

автоматизираната система за отчетност на ДС и към Информационната система на А."М.", единствено е представено от управителя на дружеството копие от Проект за разработване и внедряване на система за контрол на измервателните уреди от Фирма „ ТЕА” О. и договор за инженерингови услуги за доставка, програмиране, настройване и монтиране на СКИУ в данъчния склад.

Протоколът е подписан от един от управителите на дружеството- М Л.

На 19.01.2011 година, е изготвен Доклад до Началника на Митница Л, в който са обективирани резултатите от извършената проверка в данъчния склад на оспорващото дружество.

На 20.01.2011 година,управителят на оспорващото дружество с Писмо уведомил Началник Митница-Л и изпратил Проект за изграждане на инфраструктура, необходима за работа на СКИУ.

Със Заповед № ЗМФ- `155/15.02.2011 година на Заместник министър- председател и министър на финансите, във връзка с разрешен отпуск на В Т- Д. на А. М. е наредено за времето от 20.02.2010 година до 23.02.2011 година включително същият да бъде заместен от Б М Б-Заместник Д. на Агенцията..

На 22.02.2011 година, Заместник Д. на А."М." издал оспореното Решение № 74, с което отнел издадения Лиценз № 394 на „Б. Т. К.” О..

Решението е връчено на 28.02.2010 година на един от управителите на дружеството./ видно от разписката,неразделна част от решението, приложена на лист 12 от делото.

По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспореното Решение №74/22.02.2011 година на Д. на А. М. Г. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК,и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК./така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай,оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Д. на А." М." Г.,на когото изрично по силата на чл.48, ал.1 от ЗАДС е предоставено правото да издава лицензи,респективно на това да отнема издадени лицензи/ аргумент от разпоредбата на чл.53,ал.3 от ЗАДС. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че решението е издадено от некомпетентен орган- подписано от Заместник-директора на Агенцията, по време, когато директорът е бил на работа, и че в ЗАДС не е предвидено правомощие на Директора на А." М." да делегира свои парва по отнемане на лиценза. На първо място, от приложените по делото доказателства и най- вече Заповед на Министъра на финансите от 15.02.2011 година се установява, че за времето от 20 .02.2011 година до 23.02.2011 година, Директорът на А." М." е ползвал платен годишен отпуск, определен е негов заместник- Б М Б- Заместник-Д. на А." М.. На второ място, видно от отбелязването върху самото решение е,че същото е издадено от името на Д. на А." М." и подписно със запетая с означение- че е подписано от страна на Заместник- директора на А. М.. Вярно е, че в разпоредбата на чл.53 от ЗАДС не е предвидена възможност на Директора на А. М. да делегира своите правомощия по отнемане на лицензите, но това не изключва издаването на решенето от негов заместник и то по силата на заместване. Тук е мястото да се отбележи разликата между делегиране и заместване. Делегирането представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно

конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането, заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган. В случая оспореното решение издадено именно по силата на заместване, а не на делегиране на правомощия и безспорно при казаното е, че актът винаги и безусловно се издава от името на замествания - в случая от името на Д. на А." М."

По своето съдържание, процесното Решение отговаря на изискванията на чл.59 АПК за форма и съдържание, и съдържа предвидените в този текст реквизити, мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му - чл.53, ал.3, вр. с чл.53, ал.1, т.3 от ЗАДС.

При издаването на решението са спазени процесуално правните разпоредби.

От събраните по делото доказателства е безспорно установено, че при извършване на всички поръчки през 2010 година за спазване на изискванията на Наредба №3/19.02.2010 година на Миинстъра на финансите/ извършвани на място на регистрирания данъчен склад, за който има издаден Лиценз за управление на данъчен склад № 394 на оспорващото дружество, находящ се в град Кула, е присъствал представител/пълномощник на оспорващото дружество, и всички протоколи за извършени проверки са подписани и от представител на дружеството. "[Лицензиран складодържател](#)" е търговец по смисъла на [Търговския закон](#), който е получил лиценз да произвежда, складира, получава и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, а "[Данъчен склад](#)" е място, където се произвеждат, складира, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на този закон

При издаване на решението, са спазени и материалноправните разпоредби на ЗАДС.

В разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАДС са взирани предпоставките, при наличието на които се отнема издадения лиценз за управление на данъчния склад, една измежду които е и когато лицензираният складодържател престане да отговаря на изискванията на чл.47- именно самостоятелно и за своя сметка да осигурява интернет достъп на митническите органи до пълната функционалност за преглед на автоматизирани системи за отчетност, които позволяват извършването в реално време на контрол на суровините, произведените или складираните акцизни стоки и гарантират, че лицето е в състояние да изпълнява изискванията за режима, и да използва средства за измерване и контрол, отговарящи на изискванията на този закон, Закона за измерванията и нормативните актове по прилагането им,

От всички извършени проверки в склада на оспорващото дружество през 2010 година, както и при извършената проверка на 07.01.2011 година е безспорно установено, че „Б. Т. К.” в лицензирания склад, находящ се в Г.Кула няма изградена система, чрез която монтираният разходомер, който е след дестилационната система на изхода на събирателните съоръжения,

не се предават данни по електронен път към автоматизираната система за отчетност на лицето и към информационната система на А. „М.“, по отношение на определената точка за контрол, съгласно изискванията на чл.17,ал.3 от Наредбата- лабораторията не функционира и няма налични измервателни уреди, отчитащи показател алкохолно съдържание, измерено при температура 20 градуса по Ц, по отношение на определената точка за контрол,съгласно изискванията на чл.20 от Наредбата, дружеството няма бутилираща линия, с монтирани средства за измерване и контрол / броячи/, които да предават данни по електронен път към автоматизираната система за отчетност на ДС и към Информационната система на А.”М..

Твърдението на процесуалния представител на дружеството, че неотговарянето на изискванията се дължи на натовареността на фирмите, които са определени да извършат тези дейности ,е неподкрепено с никакви доказателства и е голословно ,насочена само и единствено към защитната теза на жалбоподателя. В ЗАДС никъде не предвидена хипотеза, при която да не се отнема лицензът ,поради натовареност на друг субект.Напротив от събраните доказателства е безспорно установено ,че дружеството е престанало да отговаря на изискванията на ЗАДС, визирани в чл.47, което предполага законосъобразност на издаденото решение за отнемане на лиценза.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващото дружество за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева- само за един юрисконсулт. Воден от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд-С. –град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА ” Б. Т. К.” О.- Г. срещу Решение № 74/22.02.2011 година на Д. на А.”М.“, с което последният на основание чл.53,ал.3, връзка с чл.53,ал.1,т.3 от ЗАДС отнел издадения Лиценз № 394.

ОСЪЖДА „Б. Т. К.”О. Г. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. НА А.”М.” СУМАТА ОТ 150 ЕЛВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: